

Atbildētāja izvirzītā iebilde par (tiesīb)spēju, kas pamatota ar PKK darbības pārtraukšanu, ir pretrunā Pirmās instances tiesas reglamenta 114. panta 1. punktam (iepriekšējais 91. pants), ciktāl tas attiecas uz prasības pamatu. Citiem vārdiem runājot, šo iebildi nevar pārbaudīt [procesa] stadijā, kad tiek pārbaudīta pieņemamība.

Tāpat Pirmās instances tiesas (no)lēmums par (tiesīb)spēju, kas balstīts uz tās sniegto interpretāciju par pirmā prasītāja izvirzītajiem argumentiem par darbības pārtraukšanu ir nelikumīgs (no)lēmums *de facto* par jautājumu pēc būtības, kas nav ticis pieņemts šajā procesuālajā stadijā. Šāds (no)lēmums ir pretrunā Pirmās instances tiesas piezīmei, saskaņā ar kuru "PKK pastāvēšanas fakts" ir jautājums pēc būtības par kuru Pirmās instances tiesai nav jālemj [procesa] stadijā par pieņemamību.

Pirmās instances tiesas sniegtā interpretācija par pirmā prasītāja izvirzītajiem argumentiem par darbības pārtraukšanu jebkurā gadījumā ir pilnībā nepamatota. Okalana apgalvojumu rūpīgāka izpēte nekādā veidā neaplicina PKK darbības pārtraukšanu visiem nepieciešamajiem gadījumiem, ieskaitot aizlieguma apstrīdēšanu.

Pat, ja tas bija pamatoti, ka Pirmās instances tiesa prasītāja argumentus interpretēja kā tādus, kas pārliecinoši balstīti uz neierobežotu apgalvojumu par darbības pārtraukšanu, prasītājs apgalvoja, ka jautājums par atlikušajām tiesībām, ietverot arī tiesības uz efektīvu lietas izskatīšanu, lai apstrīdētu aizliegumu, paliek neatrisināts kā jautājums pēc būtības, ko vajadzēja pārbaudīt [procesa] vēlākā stadijā.

Prasītājs arī apgalvo, ka Pirmās instances tiesas izmantotie kritēriji jautājumā par pieņemamību, kas ietver kritēriju par "(tiesīb)spēju" un "skarts tieši un individuāli", ir pārāk ierobežojošs gadījumos, kas attiecas uz pamatbrīvību īstenošanas gadījumiem. Izsakoties precīzāk, ar Pirmās instances tiesas izmantotiem sašaurināti un ierobežojoši [interpretējamiem] kritērijiem tiek pārkāpts 6., 13. un 34. pants Eiropas Cilvēktiesību Konvencijā un saistītā judikatūra par tiesībām celt prasību (*locus standi*).

Tostarp, nerunājot par piemērojamiem kritērijiem, tiesa ir rīkojusies aizskaroši, nesamērīgi un pretrunā taisnīguma normām, jo tā balstoties tikai uz minētā [pirmā] prasītāja iepriekšēji izvirzīto argumentu interpretāciju noraida prasītāju, kurš izvirzījis pamattiesību pārkāpumu.

Otrais apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo:

Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot kritērijus par pieņemamību un balstot savu (no)lēmumu uz pieņēmumu, ka PKK vairāk nepastāv, arī pārvērtējot jautājumu pēc būtības, lai atzītu prasību par nepieņemamu.

(¹) OV C 143, 11.6.2005, 34. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Roterdamas tiesas 2005. gada 5. jūnija lēmumu krimināllietā pret *Omni Metal Service*

(Lieta C-259/05)

(2005/C 243/05)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Roterdamas tiesas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 8. jūnija lēmumu krimināllietā pret *Omni Metal Service* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 20. jūnijā.

Roterdamas tiesa lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai kabeļa atlikumus, tādus kā lietā aplūkotos (15 cm diametrā), var klasificēt kā "elektroniskos lūžņus", piemēram, vadus u.c., kā noteikts Zaļajā sarakstā zem KN 020 koda? (¹)
2. Ja Eiropas Kopienu Tiesas atbilde uz 1. jautājumu ir noraidoša, vai var uzskatīt vai ir jāuzskata Zaļajā sarakstā iekļautu materiālu kombināciju, kas ka tāda Zaļajā sarakstā nav minēta, par Zaļā saraksta materiālu un vai var šādu materiālu kombināciju pārvadāt ar mērķi pārstrādāt, nepiemērojot paziņošanas procedūru?
3. Vai šajā sakarā ir vajadzīgs, ka atlikumi tiek piedāvāti vai pārvadāti atsevišķi?

(¹) Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās II pielikums (OV L 30, 1. lpp.)